

РЕШЕНИЕ

№ 10060

гр. София, 26.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3289** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Г. Х. Г., ЕГН [ЕГН], подадена чрез упълномощения представител адв. И. С.- САК, срещу решение № 5406/22.01.2023г., постановено по НАХД № 8351/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), 135 с-в. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-4332-020474 от 12.10.2022 г., издадено от началник група СДВР – Отдел „Пътна полиция” (СДВР-ОПП), в частта с което на касатора на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 и ал. 9 от ЗАНН, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушението по чл. 174, ал.3, предл.2 от ЗДвП, както и на основание чл.174, ал.3 от ЗДвП е наложено „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 (двадесет и четири) месеца.

С жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в противоречие със събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и незаконосъобразно. Иска се отмяната му и постановяване на друго такова, с което да се отмени изцяло издаденото наказателно постановление.

Ответникът – началник група СДВР – Отдел „Пътна полиция”, редовно призован, не

изразява становище по жалбата и не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, XXVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 01.10.2022 г., около 22:00 ч., в [населено място], по [улица], жалбоподателят Г. Х. Г. управлявала лек автомобил марка/модел „Сузуки Гранд В.“, с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от бул. „Сливница към [улица], когато бива спряна за извършване на полицейска проверка от служителите на АП-303 до № 68.

При извършване на проверката е била снета самоличността на водача по представено СУМПС, издадено във Великобритания с № GEORG809198GH9UU 36, валидно до 13.07.2028 г.

Екип на „Пътна полиция“ – полицейски служители при ОПП-СДВР бил повикан на мястото за оказване на съдействие по случая. Водачът е отказал да му бъде извършен тест за употреба на наркотични вещества с техническо средство “Drug Test 5000”. Бил издаден талон за медицинско изследване № 087366, с указание, че следва да се яви във Военно-медицинска академия в срок от 45 минути за даване на кръвна проба за извършване на медицинско и химическо изследване. Г. подписал талона за медицинско изследване, но не се явил в срок в посоченото лечебно заведение.

Въз основа констатираното при извършената проверка на документите на водача- Г. чрез справка в ОДЧ- КАТ, било установено, че същия управлява МПС със свидетелство за управление, издадено от Великобритания, като не е подменил същото в законоустановения срок, след влизането му в България, тъй като от последното му влизане в страната били изминали повече от три месеца. Установено било още, че водача Г. не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява.

Въз основа на констатираната проверка по случая, на 01.10.2022 г., в присъствието на свидетеля Е. В.- на длъжност мл. автоконтрольор в СДВР- ОПП, , издал обжалваното наказателно постановление № 22-4332-020474 от 12.10.2022 г., с което на Г. Х. Г. били наложени следните административни наказания:

1. на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП – глоба в размер на 300 лева за нарушение по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП
2. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП – глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение по чл.174, ал. 3 от ЗДвП.

НП било връчено на жалбоподателя на 28.03.2023 г.

Административнонаказателното производство в частта относно нарушението по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП било отменено поради констатирани признаци, че неправилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на Г., поради което и атакуваното наказателно постановление в тази му част следва да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, за да потвърди наказателното постановление в обжалваната му част, а именно по пункт втори, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателно производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен

материалният закон, доколкото атакуваното наказателно постановление в тази част е правилно- законосъобразно и обосновано.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Решението е правилно.

В оспореното решение съставът на въззивния съд е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. В обжалваното наказателно постановление по достатъчно ясен и недвусмислен начин са описани както фактическите обстоятелства, така и правната квалификация на извършеното от касатора нарушение. Видно от словесната част на наказателното постановление, в обжалваната пред настоящата инстанция част, водачът отказва да му бъде извършен тест за употреба на наркотични вещества с техническо средство "Drug Test 5000". Издаден е талон за медицинско изследване № 087366 за Военно-медицинска академия. От така направеното описание на нарушението за настоящия съдебен състав не остава съмнение, че процесуалните изисквания, касаещи съдържанието на наказателното постановление, са спазени и не е нарушено правото на защита на касатора. Водачът е бил наясно с извършеното от него нарушение и непосочването на коя конкретна хипотеза касае процесния случай не съставлява съществено процесуално нарушение. От словесното описание на нарушението е ясно за какво е санкциониран касаторът, като волята на административнонаказващия орган е ясна и не буди съмнение какво е естеството на извършеното нарушение. Както правилно е отбелязал въззивният съд, в диспозитива на наказателното постановление изрично е записано, че нарушението е по предложение второ на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Това определение съответства и на словесното описание на извършеното нарушение.

Споделят се и изводите на въззивния съд, че изключителната обществена опасност на нарушенията по чл. 174, ал. 3 ЗДвП произтича от това, че същите не само се явяват предпоставка за избягване на евентуална наказателна отговорност по чл. 343б, ал. 1 и ал. 3 НК, но и крият потенциален риск от значително засягане на обществените отношения, гарантиращи безопасността на транспортната дейност, живота и здравето на участниците в движението, което и обуславя необходимостта от обществена нетърпимост към тях.

По тези съображения и предвид, че не се установиха и касационни основания на проверявания съдебен акт, за които касационната инстанция следи служебно, решението на СРС като постановено при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила в оспорената му част, а жалбата да бъде отхвърлена. В рамките на дължимата проверка касационната инстанция не констатира наличието на касационни основания по чл. 348 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН и вр. 218, ал.2 АПК – за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, съдът следи служебно.

При този изход на спора разноски не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани от ответника.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI -ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5406 от 22.11.2023 г. на СРС, Наказателно отделение, 135-ти състав, по НАХД № 8351/2023 г., в оспорената му част.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.